

Освітній компонент	Вибірковий освітній компонент 3.1. «Фізична терапія у спортивній медицині»
Рівень ВО	перший (бакалаврський) рівень (на основі ступенів «фаховий молодший бакалавр», «молодший бакалавр», або освітньо-кваліфікаційного рівня «молодший спеціаліст»)
Назва спеціальності/освітньо-професійної програми	227 «Терапія та реабілітація»/ Фізична терапія, ерготерапія
Форма навчання	Денна
Курс, семестр, протяжність	2 курс, 3 семестр, 5 кредитів ЄКТС
Семестровий контроль	залік
Обсяг годин (усього: з них лекції/практичні)	Усього 150 год.: з них 10 год лекції, 20 год. лабораторні
Мова викладання	українська
Кафедра, яка забезпечує викладання	кафедра фізичної терапії та ерготерапії
Автор ОК	кандидат наук з фізичного виховання та спорту, доцент Сітовський Андрій Миколайович
Короткий опис	
Вимоги до початку вивчення	Для вивчення освітнього компоненту студенти повинні володіти базовими знаннями з нормальної анатомії (за професійним спрямуванням), нормальної фізіології людини (за професійним спрямуванням), функціональної анатомії, основ загальної патології, долікарської медичної допомоги, фізіології та біохімії рухової активності.
Що буде вивчатися	Анатомічні, патофізіологічні та функціональні аспекти спортивного травматизму. Травми та захворювання окістя, кісток, суглобів та навколосуглобових тканин у спортсменів. Травми і захворювання міоентезичного апарату у спортсменів. Черепно-мозкові травми в спорті, їх лікування, профілактика. Перша допомога й профілактика, методика застосування терапевтичних вправ, лікувального й спортивного масажу, самомасажу, фізіотерапії при травмах й захворюваннях пов'язаних із заняттям спортом. Інструментальні й мануальні методи діагностики різноманітних пошкоджень й захворювань у спортсменів.
Чому це цікаво/треба вивчати	Постійний розвиток системи підготовки в олімпійському, паралімпійському, дефлімпійському спорті потребує консультаційного реабілітаційного супроводу з метою профілактики травматизму, а також застосування ефективних методів реабілітації при травмах й захворювань, що виникають при заняттях різними видами спорту. Отримані знання, за результатами вивчення освітнього компоненту, доповнюють компетентності майбутніх асистентів фізичного терапевта й ерготерапевта при вивченні таких освітніх компонентів як обстеження, методи оцінки та контролю та клінічний реабілітаційний менеджмент при порушенні діяльності серцево-судинної й дихальної систем, нервової системи, опорно-рухового апарату.
Чому можна навчитися (результати навчання)	Студенти повинні вміти:

	<ul style="list-style-type: none"> – оцінювати й інтерпретувати анатомічні, патофізіологічні та функціональні прояви спортивного травматизму; – проводити оцінку й інтерпретацію функціонального стану при травмах та захворюваннях окістя, кісток, суглобів та навколосуглобових тканин у спортсменів; – проводити оцінку й інтерпретацію функціонального стану при травмах та захворюваннях міоентезичного апарату у спортсменів. – проводити оцінку й інтерпретацію функціонального стану при черепно-мозкових травмах в спорті, їх лікування, профілактика. – обирати раціональні методики застосування терапевтичних вправ, лікувального й спортивного масажу, самомасажу, фізіотерапії при травмах й захворюваннях пов'язаних із заняттям спортом; <p>застосовувати інструментальні й мануальні методи діагностики різноманітних пошкоджень й захворювань у спортсменів.</p>
<p>Як можна користуватися набутими знаннями й уміннями (компетентності)</p>	<p>Набуті компетентності розширюють можливості майбутніх асистентів фізичного терапевта й ерготерапевта що до:</p> <ul style="list-style-type: none"> – здатності трактувати патологічні процеси і застосовувати для їх корекції придатні засоби фізичної терапії, ерготерапії; – здатності виконувати базові компоненти обстеження у фізичній терапії та/або ерготерапії: спостереження, опитування, вимірювання та тестування, документувати їх результати; – здатності забезпечувати відповідність заходів фізичної терапії та/або ерготерапії функціональним можливостям та потребам пацієнта/клієнта; <p>здатності проводити оперативний, поточний та етапний контроль стану пацієнта/клієнта відповідними засобами й методами та документувати отримані результати.</p>